

‘Toe maar,’ zegt mama,
‘je wordt al een grote jongen.
En grote jongens slapen ondersteboven.’

‘Ik wil niet!’
piept kleine vleermuis.
Hij houdt mama goed vast.

‘Dat durf ik niet
te zeggen.’

‘Is het omdat je dicht bij mij wilt blijven?’

‘Nee.’

‘Ben je bang om te vallen?’

‘Ook niet.’

‘Wil je geen grote
vleermuis zijn?’

‘Jawel! Maar ...’

‘Waarom wil je niet
ondersteboven slapen?’ vraagt mama.

'Als ik ondersteboven slaap,
ben ik bang dat ik ...

op mijn eigen hoofd ga plassen!'